

Sygnatura akt: XI GC 19/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Sylwia Warszńska - Kufel

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda R. S. kwotę 22.883 (dwadzieścia dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt trzy) złote i 83 (osiemdziesiąt trzy) grosze z odsetkami ustawowymi do dnia 21 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;
2. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2/704 (dwa tysiące siedemset cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 19/16

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 września 2015 r. powód R. S. wniósł pierwotnie w Elektronicznym Postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jego rzecz od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 22.883,83 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, iż pozwana zawarła z nim umowę na roboty budowlane, polegające na przebudowie budynku. Wyjaśnił, że pozwana nie uiściła należności wynikających z części faktur w związku z realizacją umowy. Dodał, że w związku z nieobecnością przedstawiciela pozwanej podczas odbioru prac, przystąpił do spisania jednostronnego końcowego protokołu odbioru robót. Wyjaśnił, że pozwana nie ustosunkowała się do wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty wydanym w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym dnia 13 października 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie w VI Wydziale Gospodarczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że po wykonaniu prac przez powoda doszło do obniżenia wartości użytego materiału. Podała, że informowała powoda, o niewłaściwym wykonaniu również innych prac.

Wyjaśniła, że powód nie usunął wad. Podniosła, że przedstawiciel pozwanej nie mógł być w terminie wyznaczonym na odbiór z przyczyn od niego niezależnych. Nadto wskazała, że powód nie zrealizował wymogów niezbędnych do dokonania jednostronnego odbioru, ponieważ, zdaniem pozwanej, w skład komisji powinna wchodzić więcej niż jedna osoba, a powód nie przedstawił właściwej dokumentacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarły umowę o wykonanie dzieła w dniu 19 marca 2015 r., zmodyfikowaną aneksem nr (...) z dnia 28 kwietnia 2015 r. Przedmiot umowy obejmował między innymi wykonanie okładzin ceramicznych klatek schodowych obiektu położonego w Ś. przy ul. (...) oraz zagospodarowanie terenu przy obiekcie w zakresie wykonania okładzin z piaskowca oraz gresu wraz z chemią budowlaną, szlifowanie narożników płytek gresowych, wykonanie zabudowy GK na instalacjach sanitarnych i elektrycznych w pomieszczeniach basenowych Zgodnie z umową płatność za wykonane i odebrane prace miała być realizowana według zakończonych etapów robót, na podstawie faktur przejściowych.

Zgodnie z § 5 umowy za wykonanie przedmiotu umowy ustalono wynagrodzeni szacunkowe w kwocie 44.850 zł netto, faktyczna wartość wykonania przedmiotu umowy stron miała zostać uzgodniona na podstawie ilości wykonanych robót pomnożonych przez niżej wskazane ceny jednostkowe:

- montaż płytki na powierzchniach suchych (spoczniki) w cenie 85,00 zł / m²,
- montaż płytki na powierzchniach suchych (biegi schodowe) w cenie 110 zł / sztukę,
- montaż cokolików w cenie 10 zł / mb.

Powyższe ceny nie uwzględniały podatku VAT.

Zgodnie z § 8 ust. 8 umowy z czynności odbioru miał być spisany protokół zawierający wszelkie ustalenia dokonane w toku czynności odbiorowych oraz terminy wyznaczone przez zamawiającego na usunięcie usterek i wad. Zamawiający ma prawo odmówić odbioru robót do czasu usunięcia usterek i wad. Jeżeli zamawiający mimo zgłoszenia przez wykonawcę gotowości do odbioru przedmiotu umowy określonego w §1, nie dokona odbioru w terminie ustalonym z pkt 2 i 3, wykonawca może protokolarnie jednostronnie dokonać odbioru przez powołaną przez siebie do tego celu Komisję, zawiadamiając o wyniku zamawiającego. Protokół taki wiąże strony i stanowi podstawę do wystawienia faktury i żądania zapłaty za wynagrodzenia zgodnie z umową.

W trakcie odbioru końcowego wykonawca jest zobowiązany przedłożyć w 2 egzemplarzach: atesty certyfikaty deklaracje na zastosowane materiały, dokumentację podwykonawczą, podpisaną przez kierownika budowy zamawiającego.

Na przedmiot umowy wykonawca udzielił zamawiającemu 24 miesięcznej gwarancji, licząc od dnia podpisania bezusterkowego protokołu odbioru końcowego robót (§ 9 umowy).

§ 3 aneksu do umowy, zawierał wskazanie, iż za wykonanie przedmiotu umowy określonego aneksem strony należy się wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 57.867,50 zł netto.

Dowód:

- umowa z aneksem, k. 30 – 37, 42.

R. S. wykonał prace objęte umową o wartości 44.850 zł tj. okładziny schodów płytkami 30 x 30 w ilości 216 szt., montaż płytek na spocznikach w ilości 210 m² oraz montaż płytek na cokołach w ilości 216 mb, a także prace o łącznej wartości 57.867,50 zł określone w aneksie do umowy, tj.: okładziny z piaskowca w ilości 104m², okładziny z gresu w

ilości 610 m², szlifowanie narożników w ilości 75 mb, hydroizolację podposadzkową w ilości 335 m², zabudowy GK na instalacjach sanitarnych i elektrycznych w ilości 25 m².

W związku z zakończeniem kolejnych etapów prac R. S. wystawiał faktury VAT, które (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. regulowała, tj.:

- fakturę nr (...), na kwotę 18.728,14 zł brutto,
- fakturę nr (...), na kwotę 29.175,40 zł brutto,
- fakturę nr (...), na kwotę 33.572,79 zł brutto,
- fakturę nr (...), na kwotę 17.571,80 zł brutto.

W dniu 7 lipca 2015 r. R. S. wystawił kolejną fakturę przejściową tytułem „wykonania okładzin ceramicznych o kamiennych w centrum hotelowo –wypoczynkowo-konferencyjnym przy ul. (...) w Ś.” na kwotę 22.883,83 zł brutto. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie uiściła należności wynikającej ze wskazanej faktury.

Dowód:

- protokół, k. 38 – 39, 43, 47,
- tabela, k. 40 -
- faktury, k. 46, 49, 51 – 53.
- zestawienia, 48, 50,
- zeznania świadka A. D., k. 141 – 142,
- zeznania świadka T. G., k. 142,
- zeznania świadka Z. T., k. 142 – 143,
- zeznania powoda R. S., k. 145 – 146.

M. S. pełnił funkcje inwestora zastępczego w obiekcie położonym w Ś. przy ul. (...) do dnia 31 lipca 2015 r. M. S. dokonywał obmiaru wykonanych prac. Wymieniona osoba zwolniła się z przedmiotowej pracy wobec ustalenia, że pracodawca (spółka (...)) nie posiada wystarczających środków na zakończenie prac budowlanych.

Dowód:

- zeznania świadka M. S., k. 143 – 145.

W dniu 8 sierpnia 2015 r. R. S. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do wyznaczenia terminu dokonania odbioru końcowego robót objętych umową w ciągu 2 dni od dnia otrzymania pisma. Pismo zostało doręczone (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w dniu 12 sierpnia 2015 r.

Dowód:

- pismo, k. 18,
- potwierdzenie odbioru, 19,
- wezwanie, k. 54,

- potwierdzenie doręczenia, k. 55 – 56v.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wyznaczyła termin odbioru końcowego robót objętych umową na dzień 14 sierpnia 2015 r. na godzinę 13.00 w miejscu wykonywania prac. Jednocześnie we wskazanym piśmie spółka zwróciła się o uprzednie przekazanie zamawiającemu kompletnej dokumentacji powykonawczej celem jej weryfikacji oraz poinformowała powoda o wstrzymaniu płatności wymagalnych faktur z przyczyn leżących po stronie wykonawcy do czasu dokonania bezusterkowego odbioru prac.

Dowód:

- pismo, k. 57.

R. S. pismami z dnia 8 sierpnia 2015 r. ustosunkował się do pisma (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 7 sierpnia 2015 r., wskazując, iż nie otrzymał żadnych monitów dotyczących wadliwego wykonania prac, wskazał ponadto, że wstrzymanie płatności jest niezgodne z umową oraz wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do zapłaty zaległych należności w wysokości 25.872,15 zł brutto tytułem faktury nr (...) oraz 22.883,83 zł brutto tytułem faktury nr (...). Pisma zostały doręczone (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w dniu 11 sierpnia 2015 r.

Dowód:

- pismo, k. 20 – 22

- zeznania powoda R. S., k. 145 – 146.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. W. K. nie stawił się w wyznaczonym miejscu i terminie odbioru prac. Z uwagi na brak obecności przedstawiciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przy dokonywaniu czynności odbioru w wyznaczonym terminie wykonawca przystąpił do sporządzenia jednostronnego protokołu odbioru, zgodnie z postanowieniami umowy. Protokół został podpisany przez R. S..

W protokole nie stwierdzono istnienia wad i usterek wykonywanych prac. Protokół został doręczony (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w dniu 19 sierpnia 2015 r.

Dowód:

- pismo, k. 58

- protokół jednostronny, k. 59,

- potwierdzenie doręczenia, k. 60.

- zeznania powoda R. S., k. 145 – 146.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Na wstępie wyjaśnić należy, iż Sąd zakwalifikował przedłożoną przez powoda umowę z dnia 19 marca 2015 r. jako umowę o dzieło. Zgodnie bowiem z poglądami doktryny oraz utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, o charakterze i typie danej umowy decyduje jej treść i cel, a nie jej nazwa.

Zgodnie z treścią art. 627 kodeksu cywilnego przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Należy przyjąć, że wykonanie oznaczonego dzieła jest zwykle określonym procesem pracy lub twórczości o możliwym do wskazania momencie początkowym i

końcowym, którego celem jest doprowadzenie do efektu (rezultatu) przyjętego przez strony w momencie zawierania umowy (szerzej zob. S. Buczkowski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 416–417). Umowa o dzieło stanowi zatem typowe zobowiązanie rezultatu zamierzonego przez strony.

Stosownie natomiast do treści art. 647 k.c. Przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się zaś, pomimo genetycznych podobieństw dwóch wyżej wymienionych typów umów, że umowa o roboty budowlane dotyczy większych budynków, takich jak: domy mieszkalne, domy wielomieszkaniowe, biurowce itp. oraz innych obiektów budowlanych, jak mosty, wiadukty, konstrukcje wysokościowe itp. oraz większych obiektów budowlanych (por. wyrok SN z dnia 18 maja 2007 r., I CSK 51/07, LEX nr 334975 oraz wyrok SN z dnia 26 września 2012 r., wskazujący, że: „Umowa o roboty budowlane dotyczy większych przedsięwzięć o zindywidualizowanych właściwościach fizycznych i użytkowych, którym co do zasady towarzyszy projektowanie, przy czym dokumentację projektową powinien dostarczyć inwestor, chyba że podjął się tego wykonawca i zinstytucjonalizowany nadzór”; II CSK 84/12, LEX nr 1232233).

Na gruncie niniejszej sprawy o charakterze umowy z dnia 19 marca 2015 r. przede wszystkim świadczył fakt, iż jej przedmiotem było przede wszystkim wykonanie okładzin i zabudowy. Ze względu na stosunkowo wąski i nieskomplikowany zakres prac, sąd nie mógł przyjąć, iż przedmiotowa umowa spełniała przesłanki umowy o roboty budowlane.

Jednocześnie, nawet gdyby przyjąć, iż strony łączy umowa o roboty budowlane, okoliczność ta nie rzutuje w żaden sposób na rozstrzygnięcie w kwestii zasadności powództwa, jako że strony nie podnosiły twierdzeń uregulowanych odmiennie w przepisach dotyczących umowy o dzieło i umowy o roboty budowlane.

Uznać należało zatem, że de facto powód swoje roszczenie wywodził z treści art. 627 k.c. wskazując, iż wykonania dzieła, pozwana nie uiściła za nie całości ceny.

Fakt zawarcia umowy był między stronami niesporny. Powód był wykonawcą zmienionej aneksem umowy, której przedmiotem było wykonanie dzieła w postaci m. in. Okładzin, spoczników, cokołu i klatek schodowych wraz z chemią.

Strona pozwana podnosiła, że prace nie zostały wykonane prawidłowo. Zarzucała, że nieobecność przedstawiciela pozwanej była spowodowana czynnikami przez niego niezawinionymi. Zakwestionowała prawidłowość dokonania odbioru jednostronnego. Zarzuciła również, że wynagrodzenie zostało ustalone w sposób ryczałtowy.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony i zeznaniach świadków – A. D., T. G., Z. T., M. S. i powoda R. S..

Świadkowie A. D., T. G. i Z. T., przyznali że zlecone roboty zostały wykonane, jednocześnie zaznaczyli że doszło do wystąpienia wad w wykonanych pracach. Szczególnie istotne okazały się zeznania świadka M. S., który potwierdził, że wynagrodzenie było liczone od obmiaru wykonanych prac, a jednocześnie wyjaśnił, że wypowiedział umowę spółce (...), ze względu na zagrożenie dla ciągłości dopływu środków finansowych ze strony pozwanej. Niniejsza okoliczność, nie zakwestionowana przez pozwana spółkę mogła rzutować na ocenę przesłanek stojących za brakiem płatności na rzecz powoda.

Zeznania W. K., który wskazywał, że stawkę jednostkową zamieniono na ryczałt, miały natomiast charakter wybiórczy. Przedstawiciel pozwanej, opisał wady mające występować w wykonanym dziele, jednak jego zeznania okazały się nieprzydatne dla ustalenia, czy do powstania tych wad mogło dojść z winy powoda. Sąd nie mógł zatem uwzględnić zeznań W. K. przy ocenie stanu faktycznego.

Odnosząc się do zarzutów pozwanej w pierwszej kolejności ustalenia wymagał sposób rozliczenia stron. Kluczowym dla rozstrzygnięcia sprawy jest fakt, iż w umowie z dnia 19 marca 2015 r. strony ustaliły wynagrodzenie stosunkowe, obliczone w oparciu o iloczyn ilości wykonanych robót i cen jednostkowych określonych prac. Tymczasem, w aneksie z dnia 28 kwietnia 2015 r. wskazano, iż wynagrodzenie za wykonane prace ma mieć charakter ryczałtowy. Zgodnie z Art. 65 § 2 „w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu”. Zgodnie natomiast z pozostałymi dokumentami zgromadzonymi w sprawie oraz z zeznaniami świadka M. S. i powoda R. S. podstawą obliczenia wynagrodzenia były obmiary, których dokonano po zakończeniu prac. Podstawa obliczenia wynagrodzenia ujęta w zestawieniu wykonanych robót była zaś zgodna z kwotami ujętymi w umowie pierwotnej. Dawало to podstawę do przyjęcia, iż kwota wskazana w aneksie do umowy z 19 marca 2015 r. określona jako „kwota ryczałtowa” była w istocie jedynie kwotą szacunkową, a podstawą dla obliczenia wynagrodzenia pozostała ilość faktycznie wykonanych prac. Co więcej, równie istotny jest fakt, że, zgodnie z zeznaniami inwestora zastępczego, pozwana miała trudności z utrzymaniem płynności finansową. Utrata płynności finansowej przez pozwaną stanowiła zaś kluczowy czynnik powodujący, że nie regulowała ona swoich zaległości oraz, że dążyła do obniżenia ceny wykonanych prac. Łącznie zatem kwota wynagrodzenia wynosiła 121.931,96 zł, gdy tymczasem pozwana uiszczała jedynie kwotę 99.048,13 zł.

Jednocześnie nawet, gdyby przyjąć, że wolą stron było rozliczenie ryczałtowe, to prace, które wykonał powód, w stosunku do brzmienia umowy zaliczyć należy do prac dodatkowych, których ryczałt nie obejmował.

Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut dotyczący nieprawidłowego odbioru prac. Zarzut ten był dwójakiego rodzaju. Po pierwsze – pozwana zarzucała, że nieobecność jej przedstawiciela była przez nią niezawiniona; po drugie zaś – że odbiór został dokonany przez komisję w wadliwym (jednoosobowym) składzie.

Przepis art. 18 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. 1994 nr 89 poz. 414) stanowi, że do obowiązków inwestora należy zapewnienie - obok wykonania - także odbioru robót budowlanych. W wyroku z dnia 4 lipca 1998 r. (II CKN 673/97) Sąd Najwyższy podaje, iż sporządzenie jednostronnego protokołu odbioru przez wykonawcę robót budowlanych jest dopuszczalne, kiedy od jego sporządzenia uzależniona jest zapłata wynagrodzenia. Blokuje się w ten sposób potencjalną możliwość szantażu ze strony inwestora wobec wykonawcy. Co więcej, § 8 ust. 8 również przedmiotowej umowy również dopuszczał dokonanie jednostronnego odbioru przez wykonawcę, w razie zwłoki zamawiającego.

Co się tyczy nieobecności przedstawiciela pozwanej, to należy zaznaczyć, iż inwestor nie musi jednak dokonywać odbiorów osobiście, ma on jednak zapewnić, że odbiór zostanie przeprowadzony przez osoby o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych. Przedstawiciel pozwanej W. K. nie stawił się w umówionym terminie ze względu na ciężką sytuację osobistą (chorobę partnerki). Jakkolwiek Sąd dał wiarę okolicznościom, na które powołuje się pozwana, to nie ulega wątpliwości, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie wykazała, iż niemożliwe było wyznaczenie innej osoby na miejsce W. K.. Pozwana spółka również w żaden sposób nie dążyła do zmiany terminu odbioru prac. W świetle powyższych okoliczności wykonawca zasadnie dokonał jednostronnego odbioru wykonanych prac.

Całkowicie niezasadny jest również zarzut, jakoby komisja dokonująca odbioru prac powinna być wieloosobowa. Pozwana powoływała się w tym zakresie na słownikową definicję słowa „komisja”. Wymaga podkreślenia, że sformułowanie „komisja” należy w pierwszym rzędzie interpretować przez pryzmat wykładni teleologicznej, a nie literalnej. Znaczenie słownikowe sformułowania ma charakter jedynie pomocniczy. Tym samym nazwy „komisja” i podobne należy pojmować jako indywidualizujące określenia instytucji, umożliwiające odróżnienie ich od innego rodzaju podmiotów, posiadających inne zadania i obowiązki. Nazwa instytucji nie implikuje jej składu w oparciu o znaczenie przyjęte na gruncie języka powszechnego. Analogicznie można bowiem odnieść się do pojęcia „zarząd”, który to, zgodnie z definicją w Słowniku Języka Polskiego PWN jest „zespołem ludzi kierujących pracą jakiejś instytucji lub organizacji” (a więc powinien być wieloosobowy), tymczasem na gruncie przepisów prawa spółek handlowych zarząd spółki może być również jednoosobowy. Brak jest podstaw do przyjęcia, że w sytuacji, gdyby do odbioru prac powód przywołał do składu komisji swoich pracowników, ustalenia protokołu byłyby inne aniżeli zawarte w protokole.

Strona pozwana podnosiła również, iż nie dokonała zapłaty ze względu na wady dzieła. Jak wskazano wyżej, w odniesieniu do przedmiotowego dzieła dokonano odbioru. Powyższy fakt oraz okoliczność, że założone kafle zostały dostarczone przez pozwaną, powodował, że ciężar dowodu w zakresie wykazania istnienia wad spoczywał na pozwanej. Wadliwą technologię powinien bowiem wykazać inwestor. Pozwana tymczasem nie przedstawiła dowodów potwierdzających istnienie wad. W warunkach niniejszej sprawy, wykazaniu uzasadnionych kosztów skorygowania wad pojazdu służyć powinna opinia osoby posiadającej wiedzę specjalistyczną. Zakwestionowanie twierdzeń strony pozwanej przez powoda, co miało miejsce w niniejszej sprawie, powoduje, że Sąd nie mógł dokonać ustaleń faktycznych (wymagających wiadomości specjalnych) zgodnych z tymi twierdzeniami bez przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego. Trudno jest bowiem określić rozmiar rzeczywistych wad, których część można byłoby korygować w ramach czynności gwarancyjnych. Jednocześnie należy zauważyć, że fakt dokonania odbioru prac nie neguje możliwości domagania się dokonania poprawek w przypadku, gdy pozwana wykaże wadliwość realizacji przedmiotu umowy.

Zauważyć należy, że nie było spornym, iż „dzieło” jako takie zostało oddane przez powoda stąd należy mu się zapłata za dzieło. Istnienie ewentualnych wad dzieła uruchomić może procedurę gwarancyjną, nie może zaś blokować możliwości powoda odzyskania należnego wynagrodzenia. W zakresie samych wad, ich rozmiaru i charakteru, w nawiązaniu do powyższego, wskazać należy, że ode parametry wad wynikają wyłącznie z zeznań świadków, z których wyczytać jednak nie można konkretnego rozmiaru wad, charakteru a tym bardziej podmiotu, który swoim działaniem przyczynił się do powstania tych wad. Nie może zejść z pola widzenia fakt, że stosownie do zeznań świadka T. (karta 143) materiał w postaci piaskowca nabrał wilgoci podczas jego wadliwego składowania. Przy wykonaniu umowy to powód dostarczał materiał do wykonania dzieła i odpowiedzialny był za jego składowanie. Wadliwą jakość piaskowca wskazywał również powód (karta 146). Odnośnie zaś wady ze spływem wody o ile w istocie istnieją pewne problemy ze spływem wody, strona powodowa nie przedstawiła żadnego materiału dowodowego na okoliczność przyczyn takiego stanu rzeczy, rozmiaru i charakteru ewentualnej wady, kosztów jej naprawy bądź wysokości obniżenia ceny za jej wykonanie. Nie sposób również ustalić, czy jest to wada o charakterze istotnym.

Mając na uwadze powyższe, należało stwierdzić, iż pozwana pozostawała w zwłoce z zapłatą kwoty 22.883,83 zł. Tym samym powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Orzeczenie o odsetkach oparte zostało o przepis art. 481 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. O ile strony nie ustaliły inaczej wierzycielowi należą się odsetki ustawowe. W takiej też wysokości powódce należne są odsetki od dnia następnego po wskazanym przez nią terminie do zapłaty należności. Na gruncie niniejszej sprawy odsetki należą się powódce za okresy następujące po dniu wskazanym w treści każdej faktury VAT jako termin płatności należności.

Marginalnie należy dodać, iż na rozprawie w dniu 16 maja 2016 r. Sąd na podstawie art. 217 § 2 k.p.c. pominął dowód z dokumentów złożonych na rozprawie, a dotyczących okoliczności: treści umowy, umówionego wynagrodzenia ryczałtowego, braku podstaw do dochodzenia należności z faktury, wyznaczenia terminu odbioru robót, zgłaszania wad w przedmiocie umowy, kwestionowania roszczenia wykonawcy, przyczyn nieobecności w dniu robót. W ocenie Sądu wskazane wnioski dowodowe dotyczyły okoliczności, które były podnoszone już w pozwie, a nadto pozwana odniosła się do nich w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Należało zatem uznać, iż wskazane wnioski dowodowe powinny zostać zgłoszone już na etapie wnoszenia sprzeciwu, a zatem były one spóźnione. Odniesienie się do tak obszernego materiału dowodowego na trwającej rozprawie nie było możliwe a dopuszczenie tych dowodów wywołałoby konieczność odroczenia terminu rozprawy.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę kosztyłożyły się: opłata od pozwu w kwocie 287 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 2400 zł, zgodnie z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002

r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 z późn. zm.).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)